

Rajapyykkejä odotuksessa

TOUKOKUUSSA KÄVIMME ADOPTIONEUVONNAN vuositapaamisessa. Jännitin tapaamiseen menemistä, sillä sosiaalityöntekijämme oli vaihtunut ja edessä oli uusi tuttavuus. Saimme kuulla, että adoptiorintamalla oli ollut vilkasta aikaa ja näkymät tulevaisuuteen olivat valoisat. Saimme positiivisen arvion adoptioaikojen kestoista, jopa niin positiivisen, että aloin jännittämään tulevaa. Mietin, että olemmeko me oikeasti varautuneet siihen, että joku päivä puhelin soisi ja meitä odottaisi pieni lapsi kotiin haettavaksi? Hetkellisen epävarmuuden jälkeen mieleni valtasi levollinen tunne ja ajattelin, että me olisimme mieheni kanssa enemmän kuin valmiit vanhemmiksi.

KUN SAIMME KUULLA positiivisen uutisen adoptio-odotuksesta, jäin pohtimaan omaa työpaikkaani. Minulla oli tuolla hetkellä määräaikainen työsopimus ja olimme keskustelleet esimieheni kanssa siitä, että työsuhteeni vakinaistetaan, kun määräaikainen sopimukseni päättyy. Pidän työstäni erittäin paljon, joten toivoin, että minulla olisi tuo työ vielä sitten, kun vanhempainvapaat loppuvat ja lapsen on aika mennä päiväkotii. Niinpä rohkaistuin ja kävin kysymässä

esimieheltäni, että onnistuuko työsuhteen vaihtaminen toistaiseksi voimassaolevaksi. Muutamien viikkojen ja puheluiden jälkeen esimieheni pyysi minut huoneeseensa ja ilmoitti, että oli saanut luvan vakinaistaa työsuhteeni. Olin äärimmäisen onnellinen.

SUORITAN TYÖNI OHESSA alani ammattitutkintoa ja saan tutkintopaperit vuoden loppuun mennessä. Minulla on siis vajaa viisi kuukautta aikaa saada kokoon ammattitutkintoon vaadittava pätevyys ja osaamisen näyttäminen. Luulenkin, että syksy pitää minut kiireisenä työni lisäksi tutkinnon koostamisella sekä harrastuksilla. Olemme myös alkaneet etsiä omakotitaloa. Olemme kiertäneet jonkin verran näyttöjä ja mieleisiä omakotitaloja on löytynyt useampikin. Mieltymyksemme vaihtelevat sen mukaan millaisia taloja löydämme. Välillä haluamme ehdottomasti uuden talon, välillä vanhan, välillä yksi kerroksisen ja välillä kerroksia saa olla vaikkapa kolme. Kuitenkin pääajatuksena talon etsimisessä on se, millaisessa talossa me viihtyisimme ja missä olisi hyvä olla lapsien sekä koirien kanssa turvallisuutta unohtamatta.

KESÄLOMALLA KÄVIMME MOLEMMILLA haaveena olleessa matkakohteessa, New Yorkissa. Reissu oli lyhyt, mutta unohtumaton. Olemme aina halunneet nähdä New Yorkin lukuisat nähtävyydet alkaen Vapaudenpatsaasta, Times Squaren kautta aina Brooklynin siltaan. Tunnelma kaupungissa oli mahtava. Kaupunki teki meihin niin suuren vaikutuksen, että luulen meidän suuntaavaan tulevaisuudessakin lomamatkoilla tähän ihastuttavaan kaupunkiin, jossa oli helppoa liikua ja joka tuntui turvalliselta.

TÄLLÄ HETKELLÄ, kun kirjoitan tätä tekstiä, jännitämme erilaista asiaa. Olemme nimittäin varanneet koiranpennun ja mikäli kaikki menee hyvin, saamme kotiimme loka-marraskuun vaihteessa toisen koiran. Perheemme siis kasvaa kokoa todennäköisesti neljällä karvaisella tassulla, sillä välin kun odotamme pientä lastamme, joka tällä hetkellä on vielä meidän tietämättömissä.

Heidi

